

رشد نانو ساختار متخلخل اکسید روی بر روی ذرات آلومینا به روش رسوب دهی ناهمگن

حمید تاجی زادگان^{۱*}، مجید جعفری^۲، مهدی رشیدزاده^۳، رضا ابراهیمی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، اصفهان، ایران

۲- استادیار، دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، اصفهان، ایران

۳- مدیر بخش تحقیقات کاتالیست و نانوفناوری، پژوهشگاه صنعت نفت، پژوهشکده کاتالیست و نانوفناوری، تهران، ایران

۴- دانشیار، دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، اصفهان، ایران

*Hamid_tjz@yahoo.com

(تاریخ دریافت: ۹۱/۰۶/۲۰، تاریخ پذیرش: ۹۱/۰۷/۲۰)

چکیده^۵

در این تحقیق به منظور افزایش سطح ویژه و کنترل مورفولوژی، اکسید روی با ساختار ورتزیت به طور موفقیت آمیزی بر روی ذرات گاما آلومینا از طریق فرایند رسوب دهی ناهمگن و با کمک عامل رسوب دهی اوره، رشد داده شد. ذرات با پریست به عنوان پیش ماده ی آلومینا، به صورت بذر در مرحله‌ی رسوب دهی اضافه شد. در ادامه اثر مقدار اکسید روی و آلومینا بر سطح ویژه، مورفولوژی و جذب UV بررسی شد. مشاهدات میکروسکوپی، نشان دهنده‌ی تشکیل نانوپولک‌ها و نانوورق‌های اکسید روی بر روی ذرات آلومینا است. اندازه‌گیری‌های سطح ویژه، حاکی از سطح ویژه‌ی بالای دست یافتنی در این روش می‌باشد.

واژه‌های کلیدی:

اکسید روی، رسوب دهی ناهمگن، سطح ویژه، مورفولوژی، FE-SEM

۱- مقدمه

به طور گسترده در صنایع مرتبط با نفت، گاز و پتروشیمی استفاده می‌شود [۳]. این ماده در کنار نقش کاتالیستی خود به عنوان جاذب گوگرد نیز در صنایع ذکر شده و به ویژه پیل‌های سوختی کاربرد دارد [۴]. با توجه به این حقیقت که فعالیت‌های کاتالیستی و فتوکاتالیستی به طور کلی در سطح انجام می‌شود، سنتز اکسید روی در ابعاد نانومتری و با سطح ویژه‌ی بالا توجه

به دلیل خصوصیات برتر نظری گاف انرژی پهن و انرژی برانگیختگی زیاد، اکسید روی (ZnO) به یکی از مطلوب‌ترین مواد برای کاربردهایی نظری و سایل نوری-الکتریکی [۱] تبدیل شده است. در این راستا، گاف انرژی مناسب، امکان استفاده از اکسید روی را به عنوان یک فتوکاتالیست تجاری فراهم آورده است [۲]. هم‌چنین اکسید روی به عنوان یک کاتالیست نیز،

باشد. لی نشان داده است که مورفولوژی اکسید روی می‌تواند با تنظیم مقدار Zn در مخلوط Al-Zn کنترل شود [۱۵]. در گزارش دیگری، مشوق و همکارانش اثبات کردند که درجهٔ زیری سطح زیرلایه^۳ بر روی اندازه و شکل نانوساختار اکسید روی تاثیر گذار است [۱۶]. بنابراین ترکیب کردن اکسید روی با مواد دیگر می‌تواند راهی موثر برای کنترل ساختار، مورفولوژی و خواص نهایی این ماده باشد.

در این راستا مادهٔ متخلخل اکتیو آلومینا به عنوان یک پایهٔ کاتالیست تجاری و ارزان قیمت، کاربرد گسترده‌ای پیدا کرده است. در همین حال، محققان زیادی تلاش کرده‌اند فعالیت کاتالیستی اکسید روی را در ترکیب با مادهٔ متخلخل آلومینا و با هدف بالابردن سطح ویژه، افزایش دهنده [۱۷، ۱۸-۴]. به هر حال در همهٔ این گزارشات از روش هم رسوبی برای سنتز ترکیب کامپوزیتی ZnO-Al₂O₃ استفاده کرده‌اند. این در حالی است که در روش هم رسوبی^۴، پیش مادهٔ هر دو فاز ZnO و Al₂O₃ به صورت محلول در آب انتخاب می‌گردد و درنتیجه هر دو نوع یون Zn و Al به طور همزمان و در ابعاد مولکولی رسوب می‌کنند. بنابراین در این روش‌ها امکان کنترل مورفولوژی وجود ندارد یا بسیار کم است.

از این رو، محققانی اقدام به اصلاح خواص اکسید روی مانند مورفولوژی از طریق رشد اکسید روی به صورت فیلم لایه نازک بر روی پایهٔ آلومینا به عنوان تمپلیت یا زیرلایه اقدام نموده‌اند [۱۹-۲۱]. اما در تمام این روش‌ها نیاز به تجهیزات و روش‌های خاص و گران قیمت برای رشد لایه نازک اکسید روی است. بنابراین، انگیزهٔ اصلی تحقیق حاضر، طراحی یک شیوهٔ ساده و ارزان قیمت به منظور رشد ساختار اکسید روی بر روی پایهٔ آلومینا می‌باشد. از این رو، پایهٔ آلومینا به صورت ذرات بذر^۵ در ابعاد میکرونی به سیستم اضافه شد. بنابراین، ابتدا تلاش‌ها بر روی رشد اکسید روی بر روی ذرات بایریت (Al(OH)₃) به عنوان بذر به روش رسوب دهی ناهمگن و با استفاده از هیدرولیز هموژن اوره متعمیر شد. سپس اثر ذرات آلومینا و مقدار اکسید روی بر روی مورفولوژی، سطح ویژه و جذب UV بررسی شد.

بسیاری از محققین را به خود جذب کرده است. برای مثال، پارک و همکارانش توانستند با سنتز نانوذرات اکسید روی با سطح ویژهٔ بالاتر، فعالیت جذبی را افزایش دهند [۵]. همچنین کو و همکارانش توانستند با سنتز نانوساختار اکسید روی و با سطح ویژهٔ بالاتر، فعالیت فوتوكاتالیستی اکسید روی را افزایش دهند [۲]. به هر حال مواد در مقیاس نانو، به دلیل سطح ویژهٔ زیاد تمایل زیادی به آگلومره شدن پیدا می‌کنند که منجر به کاهش سطح در واحد حجم می‌شود. به این منظور ترکیب کردن اکسید روی با مواد دیگر به عنوان پایه^۶ یا تمپلیت^۷ و یا دوب کردن عناصر در ساختار اکسید روی، راهی موثر برای افزایش مقاوت به آگلومراسیون نانوذرات اکسید روی است. به طور مثال ایمابل و همکارانش با دوب کردن یون Al در نانوساختار اکسید روی با ترکیب دو روش رسوب دهی و هیدروترمال، توانستند سطح ویژهٔ اکسید روی را افزایش دهند [۶]. همچنین جیا و همکارانش اقدام به پراکنده کردن نانوذرات اکسید روی در داخل حفرات سیلیس (SBA-15) نمودند و توانستند با پراکنده‌گی ایجاد شده، از رشد این نانوذرات و آگلومره شدن آن‌ها جلوگیری کنند و به عبارتی فعالیت را افزایش دهند [۷].

به هر حال توانایی اکسید روی در ارائهٔ محدودهٔ وسیعی از مورفولوژی‌ها شامل نانوذیسک، نانوورق، نانومیله، نانوتیوب، نانو سوزن و غیره به خوبی گواهی شده است [۸]. این در حالی است که در مقیاس نانو، اندازه و مورفولوژی ذرات اکسید روی نقش مهمی را در همهٔ کاربردها بازی می‌کند [۹-۱۰]. به همین دلیل، اخیراً مطالعات بسیاری بر روی سنتز نانوساختارهای اکسید روی با مورفولوژی‌های مختلف انجام شده است. به طوری که این ماده‌ی مهندسی بسته به شرایط مختلف می‌تواند به شکل‌های مختلفی متبلور شود و خواص متفاوتی ارائه نماید. این در حالی است که این عادت‌های رشد مختلف از نانوساختار اکسید روی، تنها به دلیل انتخاب پیش ماده [۱۱]، دمای کلینیاسیون [۱۲]، حلal [۱۳] و سورفکتانت [۱۴] نیست. بلکه مشخص شده است که می‌تواند به دلیل تاثیر پذیری از سطوح پایه و یا تمپلیت نیز

کلسیناسیون گشتند. هم‌چنین نمونه‌ی آلومینای خالص با کلسیناسیون پودر بایریت دریافتی بدون هیچ آماده سازی قبلی دیگری، آمده شد.

رفتار حرارتی نمونه‌ها با روش آنالیز وزن سنجی حرارتی (TG) تحت نرخ افزایش دما $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ و با استفاده از دستگاه METTLER TGA/SDTA 851E بررسی شد. فازهای تشکیل شده و ساختار کریستالی نمونه‌ها با استفاده از دستگاه پراش پرتو ایکس (XRD, Philips) مجهز به لامپ مس (Cu-K α) بررسی شد. تشخیص فازهای با بهره‌گیری از نرم‌افزار Philips Panalyticalal X'Pert صورت پذیرفت. هم‌چنین پیک‌های بدست آمده از نمونه‌های مورد آزمایش با الگوهای پراش استاندارد (JCPDS) مقایسه و ارزیابی گردید. طیف سنجی (FTIR Fourier transform infrared) از نمونه‌ها با استفاده از دستگاه FT-IR-6300/JASCO در طول موج $400-4000\text{ cm}^{-1}$ انجام گرفت. مورفو‌لوژی محصولات به وسیله دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی از نوع گسیل میدانی (FE-SEM, Hitachi S-4160) مطالعه و بررسی شد. سطح ویژه (S_{BET}) طبق روش BET و با استفاده از ایزوترم جذب N₂ در دمای ۷۷ درجه کلولین به وسیله دستگاه Micromeritics ASAP-2010 اندازه‌گیری شد. طیف سنجی جذبی UV-vis به وسیله یک دستگاه طیف سنج مدل Jasco V-670 به دست آمد.

۳- نتایج و بحث

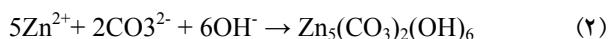
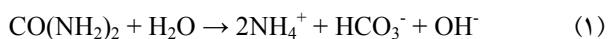
شکل (۱) منحنی TG از رسوبات نمونه‌ی حاوی ۶۰ درصد وزنی اکسید روی را نشان می‌دهد. در زیر 230°C ، کاهش وزن مشاهده شده، مربوط به خروج مولکول‌های آب جذب شده‌ی فیزیکی است. کاهش وزن بزرگ مشاهده شده در محدوده دمای $230-450^{\circ}\text{C}$ نشان دهنده انتقال فازی رسوبات به فازهای اکسید روی و آلومینا (به ترتیب مطابق رابطه‌های (۳) و (۴) است. با توجه به آنکه در منحنی TG که کاهش وزن چشم گیری در بالاتر از 400°C مشاهده نمی‌شود، بنابراین دمای 400°C با نرخ افزایش دمای $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ به عنوان دمای

هم‌چنین مکانیزم رشد و تشکیل اکسید روی نیز بحث شد.

۲- مواد و روش تحقیق

در فعالیت تحقیقاتی حاضر، مواد مورد استفاده شامل استاتات روی (Zn(CH₃COO)₂.2H₂O) با خلوص ۹۹/۵ درصد و اوره (NH₂CONH₂) با خلوص ۹۸ درصد از شرکت مرک بود. هم‌چنین از ذرات بایریت (Al(OH)₃) با خلوص ۹۸ درصد و با اندازه ذرات میانگین ۱ μm محصول شرکت سرامیک‌های صنعتی اردکان، به عنوان پیش ماده‌ی آلومینا استفاده شد. لازم به ذکر است که درصد مولی مواد اولیه به نحوی محاسبه و توزین شده‌اند که پس از کلسینه کردن، درصد ترکیب مواد به صورت اکسید آلومینیم و اکسید روی باشند.

برای آماده کردن نمونه‌ی اکسید روی خالص، محلول $0/3$ مولار استاتات روی با اوره جامد به ترتیب با نسبت مولی ۱ به ۶ مخلوط شد. سپس محلول نهایی در حمام روغن تحت همزن و رفلaks در دمای 90°C به مدت ۴ ساعت قرار گرفت. در همین حالت، با افزایش دمای محلول، اوره طبق واکنش (۱) به صورت هموژن هیدرولیز می‌شود و به عنوان عامل رسوب دهی عمل می‌کند. در نهایت به خوبی شناخته شده است که هیدرولیز اوره طبق رابطه (۲) منجر به تشکیل محصول واسطه‌ی هیدرولیز کربنات روی (Zn₅(CO₃)₂(OH)₆) می‌شود [۲۲]. بعد از رفلaks، رسوبات بدست آمده فیلتر و چندین بار با آب مقطر شستشو شد.

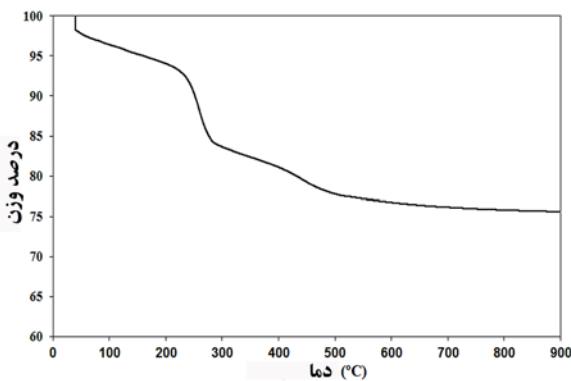
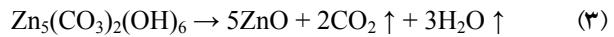

برای آماده سازی نمونه‌های کامپوزیتی ZnO-Al₂O₃ شامل ۴۰ و ۶۰ درصد وزنی اکسید روی، پودر بایریت به محلول حاوی استاتات روی و اوره اضافه شد و مجموعه به مدت ۲ ساعت در دمای محیط توسط همزن مغناطیسی همزده شد. سپس ادامه‌ی عملیات با انتقال محلول به حمام روغن مشابه نمونه‌ی اکسید روی خالص دنبال شد.

در نهایت همه‌ی نمونه‌ها در دمای ۴۰ درجه خشک و آماده‌ی

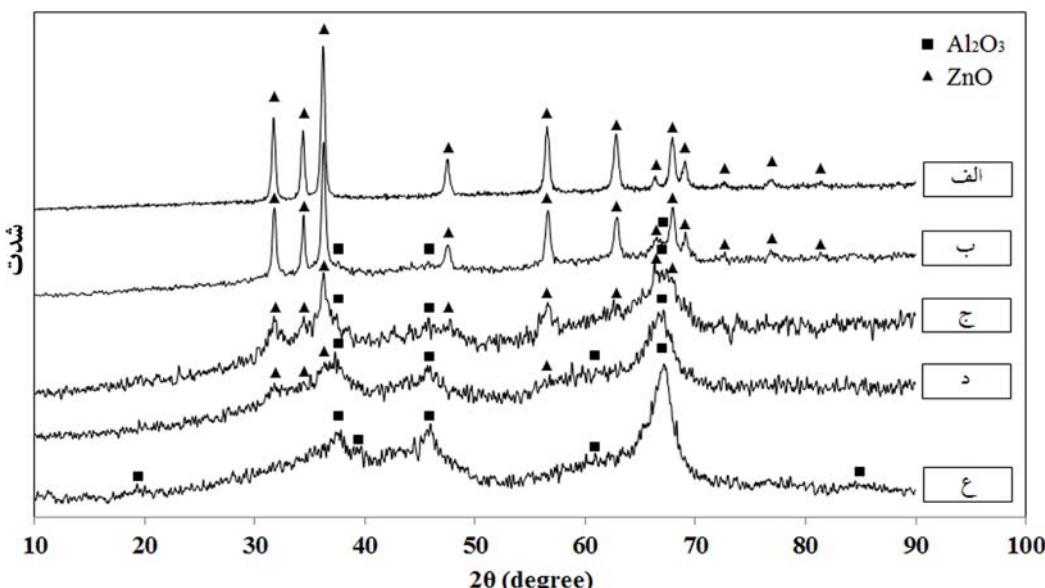
نمونه‌های آلومینای خاص و اکسید روی خالص آشکارا مشاهده می‌شود. همچنین الگوی پراش از نمونه کامپوزیتی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی، نشان دهنده‌ی پیک‌های تیز اکسید روی با ساختار ورتزایت و پیک‌های ضعیف گاما آلومینا است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، با کاهش مقدار اکسید روی در نمونه‌های حاوی ۶۰ و ۴۰ درصد وزنی اکسید روی، شدت پیک‌های مربوط به اکسید روی کوتاه‌تر شده و شدت پیک‌های مربوط به آلومینا بلندتر و قوی‌تر می‌شود. این روند به آسانی با سهم هر فاز در پراش اشعه ایکس توجیه پذیر است. تشکیل محصول فرعی $ZnAl_2O_4$ ، یک موضوع مهم در ستრ کامپوزیت $ZnO-Al_2O_3$ بوده است. این در حالی است که تشکیل اسپینل $ZnAl_2O_4$ ، به طور عمده‌ای به روش آماده سازی و عملیات گرمایی وابسته است [۱۹]. همچنین تشکیل این فاز به معنی غیر فعال کردن مکان‌های فعال از اکسید روی در کامپوزیت است. بنابراین لازم به ذکر است، طبق مقایسه با الگوهای استاندارد، هیچ فاز واسطه‌ی دیگری نظیر $ZnAl_2O_4$ در الگوی پراش مشاهده نشد.

کلسیناسیون برای همه نمونه‌ها انتخاب شد. همچنین همه نمونه‌ها در ماکریم دمای 400°C به مدت ۳ ساعت به منظور انجام کامل واکنش‌ها نگهداری شدند.

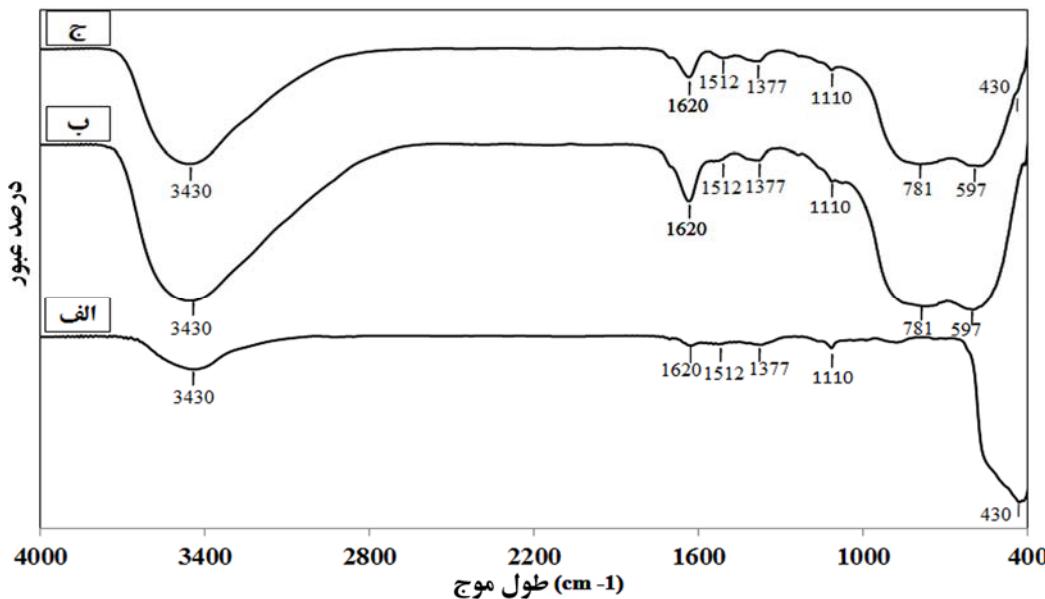

شکل (۱): منحنی TG از رسوبات نمونه‌ی حاوی ۶۰ درصد وزنی اکسید روی

الگوهای پراش اشعه ایکس از نمونه‌های محتوى مقادیر مختلف اکسید روی در شکل (۲) ارائه شده است. پیک‌های مربوط به فازهای آلومینا با ساختار گاما (JCPDS 10-0425) و اکسید روی با ساختار ورتزایت (JCPDS 36-1451) به ترتیب در

شکل (۲): الگوهای پراش اشعه ایکس: (الف) اکسید روی خالص، (ب) نمونه‌ی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی، (ج) نمونه‌ی حاوی ۶۰ درصد وزنی اکسید روی، (د) نمونه‌ی حاوی ۴۰ درصد وزنی اکسید روی و (ع) آلومینای خالص

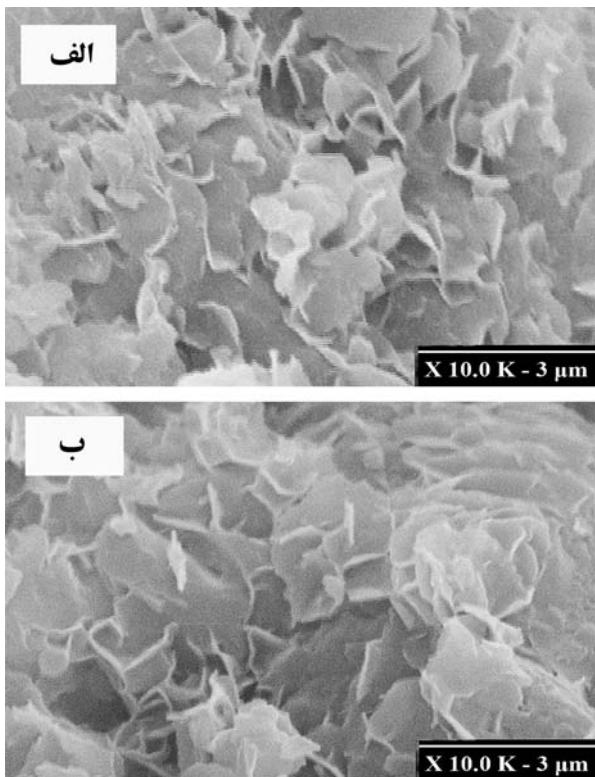
شکل (۳): طیف های FTIR: (الف) اکسید روی خالص، (ب) آلمینیا خالص، (ج) نمونه‌ی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی

طیف FTIR از نمونه‌ی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی حاکی از روی هم قرار گرفتن باندهای جذبی مشخصه از اکسید روی و آلمینیا است. به طوری که به خاطر باندهای پر شدت و پهن آلمینیا، یک جذبی مشخصه ZnO به صورت یک شانه‌ی ضعیف در 430 cm^{-1} ظاهر شده است. همان‌گونه که از منحنی TG تخمین زده شد، نتایج FTIR تایید می‌کند که فازهای اکسید روی و آلمینیا بعد از ۳ ساعت کلسانیاسیون در دمای 400°C تشکیل می‌شود. همچنین بر اساس مرجع [۲۵]، هیچ ارتعاش مشخصه‌ای از پیوند $Zn-Al$ تشخیص داده نشد و بنابراین در توافق کامل با نتایج پراش پرتو ایکس است.

شکل (۴-الف) تصویر تهیه توسط FE-SEM از نمونه‌ی ZnO خالص را بعد از مرحله‌ی کلسانیاسیون نشان می‌دهد. می‌توان محدوده تقریبی اندازه ذرات را از این شکل تخمین زد. این در حالی است که ساختار متخلخل از نانوذرات اکسید روی با اندازه ذرات $40-60\text{ nm}$ به طور واضحی مشاهده می‌شود. تصویر FE-SEM از نمونه‌ی آلمینیا خالص بعد از مرحله‌ی کلسانیاسیون نیز در شکل (۴-ب) ارائه شده است. این شکل نشان دهنده‌ی ذرات نامنظم آلمینیا می‌باشد.

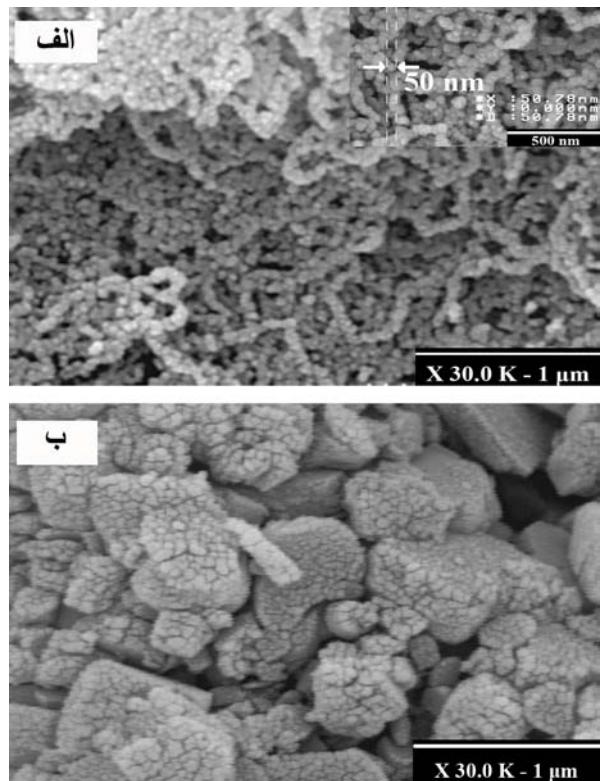
به منظور تایید نتایج XRD و TG، نمونه‌ی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی به همراه نمونه‌های خالص (اکسید روی خالص و آلمینیا خالص) تحت طیف سنجی در دمای FTIR اتاق قرار گرفتند. شکل (۳) نشان دهنده‌ی چندین باند جذبی است که در همه‌ی نمونه‌ها وجود دارد. در این راستا باند جذبی پهن متمرکز در 3430 cm^{-1} و در همه‌ی نمونه‌ها به علت ارتعاشات پیوندهای O-H است. همچنین باندهای دیگر در 1620 ، 1512 ، 1377 cm^{-1} به علت ارتعاشات گروههای $C=O$ و $C-O$ در همه‌ی نمونه‌ها است. شدت بالاتر باند O-H در نمونه‌ی آلمینیا خالص و نمونه‌ی کامپوزیتی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی، اشاره به سطح ویژه‌ی بالا در این نمونه‌ها دارد که میزان جذب سریع رطوبت از هوا را سرعت می‌بخشد. طیف FTIR از نمونه‌ی اکسید روی خالص، یک پیک جذب در حدود طول موج 430 cm^{-1} نشان می‌دهد که پیک جذب مشخصه از پیوند Zn-O شناخته می‌شود [۱۹ و ۲۳]. همچنین نمونه‌ی آلمینیا خالص یک باند عریض در محدوده $400-1100\text{ cm}^{-1}$ نشان می‌دهد که مربوط به ماده‌ی آلمینیا می‌باشد [۲۴]. به طور دقیق‌تر دو باند جذبی در طول موج حدود 781 cm^{-1} و 597 cm^{-1} نشان دهنده‌ی ارتعاشات پیوندی Al-O است.

رسوب دهی در حالی که هیچ عامل سورفتکات است یا اصلاح کننده سطحی وجود ندارد، جستجو کرد.

شکل (۵): تصاویر تهیه شده توسط FE-SEM از رسوبات نمونه حاوی درصد وزنی اکسید روی (الف) و نمونه حاوی درصد وزنی اکسید روی (ب) بعد از مرحله خشک کردن

در این باره، مکانیزم رشد را می‌توان با پدیده‌ی کاهش انرژی سطحی ذرات پیشنهاد و تفسیر نمود [۲۶-۲۷]. در واقع می‌توان فرض کرد که سطوح ذرات بایریت به عنوان مکانهای برای جوانه زنی ناهمگن عمل می‌کند و بنابراین از جوانه زنی اضافی در محلول جلوگیری می‌کنند. در این حالت، شرایط برای رشد جوانه‌ها بسیار مناسب می‌شود. به عبارت دیگر، ذرات بایریت نواحی با انرژی سطح زیاد نظیر لبه‌ها را تامین می‌کند. به طوری که این لبه‌ها به منظور کاهش انرژی سطحی زیاد خود نسبت به نواحی دیگر، شرایط مناسبی را برای رشد جوانه‌های $Zn_5(CO_3)_2(OH)_6$ فراهم می‌آورد. در نتیجه جوانه‌ها در طول یک لبه، به شکل ورق نازک گسترده می‌شوند و سپس رشد

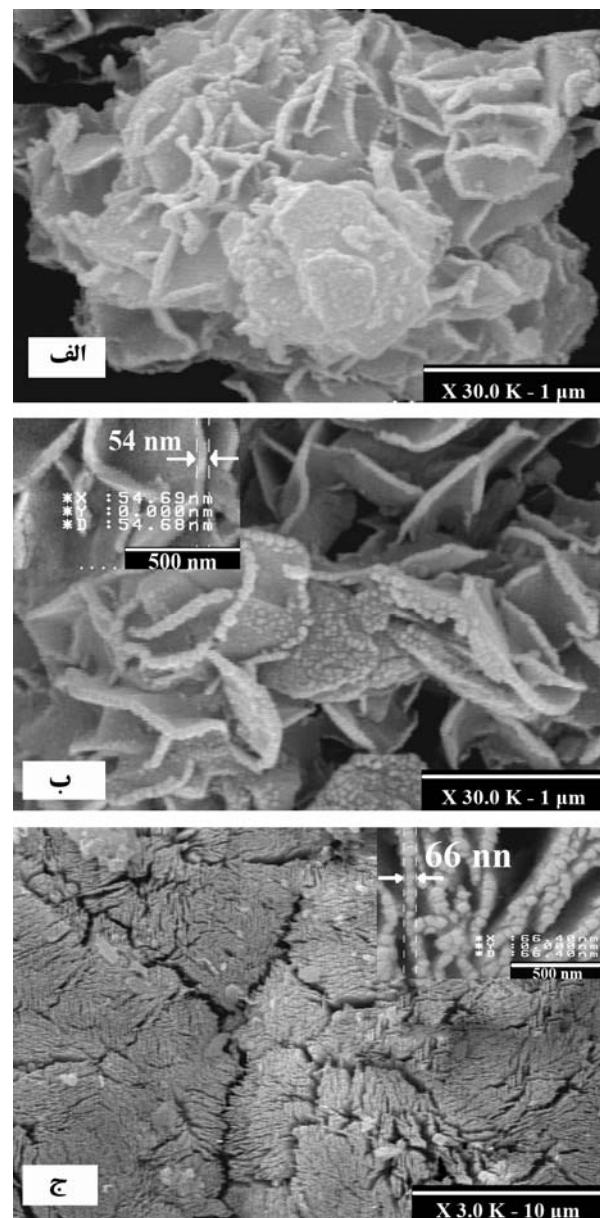
شکل (۴): تصاویر تهیه شده توسط FE-SEM از نمونه‌های کلسینه شده (الف) اکسید روی خالص و (ب) آلومینای خالص

شکل (۵-الف و ب) به ترتیب، تصاویر FE-SEM از رسوبات نمونه‌های کامپوزیتی محتوی ۴۰ و ۶۰ درصد وزنی اکسید روی را که بعد از مرحله خشک کردن بدست آمده‌اند، نشان می‌دهد. شکل‌های ارائه شده از این دو نمونه، حاکی از تشکیل نانوپولک‌هایی بر روی ذرات بایریت در حین فرایند رسوب دهی می‌باشد. شکل (۶-الف و ب) به ترتیب، تصاویر FE-SEM از دو نمونه محتوی ۴۰ و ۶۰ درصد وزنی اکسید روی را بعد از مرحله کلسیناسیون، نشان می‌دهد. همان‌طور که دیده می‌شود، هر دو نمونه نشان دهنده رشد نانوپولک‌های اکسید روی ذرات آلومینا می‌باشد. این نانوپولک‌ها دارای ضخامتی حدود ۴۰-۸۰ nm و قطری حدود ۱-۲ μm هستند. بر اساس تصاویر ارائه شده می‌توان این واقعیت را توجه گرفت که ساختار نمونه‌ها به همراه نانوپولک‌های تشکیل شده در مرحله رسوب دهی، بعد از مرحله کلسیناسیون نیز حفظ شده و باقی می‌ماند. بنابراین مکانیزم رشد را می‌توان در مرحله

نانوپولک‌ها رشد پیدا کرده و سطح ذرات آلومینا را پوشانند. این حقیقت با مشاهدات FE-SEM از نمونه‌ی محتوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی تایید شد. شکل (۶-ج) تصویر FE-SEM از نمونه‌ی محتوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی را بعد از مرحله‌ی کلسیناسیون در دو بزرگ نمایی متفاوت ارائه می‌دهد. این در حالی است که یک ساختار سلسله مراتبی از نانوورق‌های اکسید روی به آسانی قابل مشاهده است. ضخامت و قطر این نانوورق‌ها به ترتیب حدود ۴۰-۸۰ nm و ۱-۲ μm تشخیص داده شد. با توجه به تصاویر مشاهده شده از نمونه‌ی محتوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی، دلیل دیگری که بر رشد اکسید روی به صورت یک ساختار بسیار متخلخل تاثیرگذار است، فشار بخارات حاصله در مرحله‌ی کلسیناسیون است. این در حالی است که ذرات بایریت و ترکیب واسطه‌ی $\text{Zn}_5(\text{CO}_3)_2(\text{OH})_6$ ، فشار بخار زیادی در مرحله‌ی کلسیناسیون ایجاد می‌کند (رابطه‌ی (۳) و (۴)). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مورفولوژی‌های تشکیل شده در شکل (۶-ج) مناسب برای خروج و آزاد کردن بخارات حاصله است. به منظور اندازه گیری سطح ویژه، آنالیز BET روی همه نمونه‌ها انجام شد. نتایج اندازه گیری‌های سطح ویژه BET در جدول (۱) ارائه شده است. نمونه‌ی اکسید روی خالص دارای کمترین سطح ویژه و نمونه‌ی آلومینای خالص دارای بیشترین سطح ویژه می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد که سطح ویژه نمونه حاوی ۸۰ درصد اکسید روی نسبت به اکسید روی خالص حدود ۶ برابر شده است و با افزایش مقدار آلومینا مقدار سطح ویژه تا $176 \text{ m}^2/\text{g}$ افزایش یافته است. این افزایش شدید سطح ویژه را می‌توان به تاثیر ذرات آلومینا بر روند رشد و مورفولوژی نانوذرات اکسید روی نسبت داد.

طیف سنجی جذبی UV بدست آمده از نمونه‌های حاوی مقداری مختلف اکسید روی به همراه نمونه‌ی اکسید روی خالص در شکل (۷) مقایسه شده‌اند. همان‌طور که نشان داده شده است، نمونه‌ی اکسید روی خالص یک لبه‌ی جذب شدید در زیر 400 nm از خود نشان می‌دهد. به طوری که این لبه‌ی جذب شدید، به عنوان جذب مشخصه‌ی اکسید روی شناخته می‌شود.

می‌یابند. در نهایت بعد از مرحله‌ی کلسیناسیون، نانو ذرات ZnO تحت نرخ رشد بالاتر در لبه‌های ذرات آلومینا (با انرژی سطحی بالاتر) و نرخ رشد پایین‌تر در مرکز وجوه ذرات آلومینا (با انرژی سطحی پایین‌تر) قرار می‌گیرند.

شکل (۶): تصاویر تهیه شده توسط FE-SEM از نمونه‌های کلسینه شده: (الف) حاوی ۴۰ درصد وزنی اکسید روی، (ب) حاوی ۶۰ درصد وزنی اکسید روی و (ج) نمونه‌ی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی

می‌توان پیش‌بینی کرد که با افزایش مقدار اکسید روی، این

- ۲- اکسید روی با مورفولوژی‌های مختلف به کمک روش رسوب دهی ناهمگن و با استفاده از عامل هیدرولیز اوره، به طور موافقیت آمیزی بر روی ذرات آلومینیا رشد داده شد.
- ۳- دو عامل موثر بر رشد اکسید روی بر روی ذرات آلومینیا تشخیص داده شد: (i) ذرات بایریت با انرژی سطحی بالاتر در لبه‌ها که منجر به گستردگی شدن جوانه‌های رسوبات در امتداد لبه‌ها به صورت یک ورق نازک می‌شود و (ii) فشار بخار تولید شده از کلسیتاسیون ذرات بایریت و تجزیه‌ی ترکیب واسطه‌ی هیدروکسید کربنات روی.
- ۴- مورفولوژی اکسید روی در نمونه‌های حاوی ۴۰ و ۶۰ درصد وزنی اکسید روی، به صورت نانوپولک ظاهر شد.
- ۵- در نمونه‌ی حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی، یک ساختار سلسله مراتبی از نانو ورق‌های اکسید روی اطراف ذرات آلومینیا پدیدار شد.
- ۶- به دلیل سطح ویژه‌ی بالای بدست آمده و نیز وجود جذب مشخصه‌ی UV در نمونه‌های کامپوزیتی، این نمونه‌ها می‌توانند کاربردهای بسیار مهمی در نانوکاتالیست‌ها و نانوفوتوکاتالیست‌ها در آینده داشته باشد.
- ۷- هم‌چنین این روش ساده و ارزان قیمت می‌تواند به منظور آماده کردن اکسید فلزهای دیگر با ساختارهای هندسی جدید و خصوصیات برتر به کار برده شود.

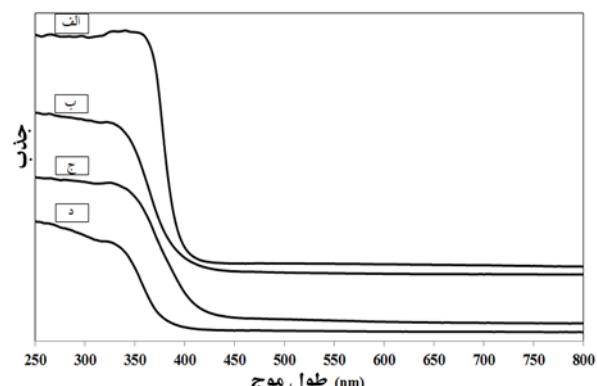
۴- مراجع

- [1] Y.C. Liang, X.S. Deng and H. Zhong, "Structural and Optoelectronic Properties of Transparent Conductive c-Axis-Oriented ZnO Based Multilayer Thin Films With Ru Interlayer", *Ceramics International*, Vol. 38, pp. 2261-2267, 2012.
- [2] A. Lei, B. Qu, W. Zhou, Y. Wang, Q. Zhang and B. Zou, "Facile Synthesis and Enhanced Photocatalytic Activity of Hierarchical Porous ZnO Microspheres", *Materials Letters*, Vol. 66, pp. 72-75, 2012.
- [3] M. Picciotti, *Petrochemical Catalysts*, First ed, p. 87, NPC Publications, Tehran, 2005.
- [4] M. Yang, S. Li and G. Chen, "High-Temperature Steam Reforming of Methanol Over ZnO-Al₂O₃ Catalysts", *Applied Catalysis B: Environmental*, Vol. 101, pp. 409-416, 2010.
- [5] Y.J. Lee, N.K. Park, G.B. Han, S.O. Ryu, T.J. Lee and

جدول (۱): نتایج اندازه گیری‌های سطح ویژه

نمونه	سطح ویژه (m ² /g) BET
اکسید روی خاص	۱۶
حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی	۹۶
حاوی ۶۰ درصد وزنی اکسید روی	۱۷۱
حاوی ۴۰ درصد وزنی اکسید روی	۱۷۶
آلومینیا خالص	۳۴۰

در این راستا، نمونه‌های حاوی ۴۰، ۶۰ و ۸۰ درصد وزنی اکسید روی، هنوز جذب مشخصه‌ی اکسید روی در ناحیه‌ی UV را از خود نشان می‌دهند. هم‌چنین واضح است که به دلیل فقدان جذب UV در ذرات آلومینیا، میزان جذب با کاهش مقدار اکسید روی، کاهش می‌یابد. به هر حال نتایج جذب UV نشان می‌دهد که جذب مشخصه‌ی UV هنوز در نمونه‌های کامپوزیت شده وجود دارد که حاکی از وجود توانایی فوتوکاتالیستی در این نمونه‌ها می‌باشد.

شکل (۷): طیف‌های جذب UV بدست آمده از نمونه‌های: (الف) اکسید روی خالص، (ب) حاوی ۸۰ درصد وزنی اکسید روی، (ج) حاوی ۶۰ درصد وزنی اکسید روی و (د) نمونه‌ی حاوی ۴۰ درصد وزنی اکسید روی

۳- نتیجه گیری

- ۱- یک شیوه‌ی ساده و ارزان قیمت به منظور رشد اکسید روی بر روی ذرات آلومینیا به عنوان پایه ابداع شد.

- [18] S. Farhadi and S. Panahandehjoo, "Spinel-Type Zinc Aluminate ($ZnAl_2O_4$) Nanoparticles Prepared by The Co-Precipitation Method: A Novel, Green and Recyclable Heterogeneous Catalyst for The Acetylation of Amines, Alcohols and Phenols Under Solvent-Free Conditions", *Applied Catalysis A: General*, Vol. 382, pp. 293-302, 2010.
- [19] A. Djelloul, M.S. Aida and J. Bougdira, "Photoluminescence, FTIR and X-ray Diffraction Studies on Undoped and Al-Doped ZnO Thin Films Grown on Polycrystalline α -Alumina Substrates by Ultrasonic Spray Pyrolysis", *Journal of Luminescence*, Vol. 130, pp. 2113-2117, 2010.
- [20] P. Ding, X. Pan, J. Huang, B. Lu, H. Zhang, W. Chen and Z. Ye, "Growth of p-Type α -Plane ZnO Thin Films on r-Plane Sapphire Substrates by Plasma-Assisted Molecular Beam Epitaxy", *Materials Letters*, Vol. 71, pp. 18-20, 2012.
- [21] J. Lee, Y. Yun, J. Oh and Y. Tak, "Remote electro-precipitation of transparent ZnO on nano-porous alumina template", *Electrochimica Acta*, Vol. 51, pp. 1-6, 2005.
- [22] R. Wahab, S.G. Ansari, Y.S. Kim, M.A. Dar and H.S. Shin, "Synthesis and Characterization of Hydrozincite and Its Conversion Into Zinc Oxide Nanoparticles", *Journal of Alloys and Compounds*, Vol. 461, pp. 66-71, 2008.
- [23] Y. Wang, X. Fan and J. Sun, "Hydrothermal Synthesis of Phosphate-Mediated ZnO Nanosheets", *Materials Letters*, Vol. 63, pp. 350, 2009.
- [24] C. Xu, J. Sun, B. Zhao and Q. Liu, "On the Study of KF/Zn(Al)O Catalyst for Biodiesel Production From Vegetable Oil", *Applied Catalysis B: Environmental*, Vol. 99, pp. 111-117, 2010.
- [25] X. Cheng, X. Huang, X. Wang and D. Sun, "Influence of Calcination on the Adsorptive Removal of Phosphate by Zn-Al Layered Double Hydroxides From Excess Sludge Liquor", *Journal of Hazardous Materials*, Vol. 117, pp. 516, 2010.
- [26] G. Cao and Y. Wang, *Nanostructures and Nanomaterials—Synthesis, Properties and Applications*, 2nd ed, p. 19-28, Imperial College Press, London, 2004.
- [27] Z. Fang, Y. Zhang, F. Du and X. Zhong: Growth of Anisotropic Platinum Nanostructures Catalyzed by Gold Seed Nanoparticles, *Nano Research*, Vol. 1, pp. 249-257, 2008.
- C.H. Chang, "The Preparation and Desulfurization of Nano-Size ZnO by a Matrix-Assisted Method for the Removal of Low Concentration of Sulfur Compounds", *Current Applied Physics*, Vol. 8, pp. 746-751, 2008.
- [6] A. Aimable, T. Strachowski, E. Wolska, W. Lojkowski and P. Bowen, "Comparison of Two Innovative Precipitation Systems for ZnO and Al-Doped ZnO Nanoparticle Synthesis", *Processing and Application of Ceramics*, Vol. 4, pp. 107-114, 2010.
- [7] X. Wang, T. Sun, J. Yang, L. Zhao and J. Jia: Low-Temperature H_2S Removal from Gas Streams with SBA-15 Supported ZnO Nanoparticles", *Chemical Engineering Journal*, Vol. 142, pp. 48-55, 2008.
- [8] S. Cho, S.H. Jung and K.H. Lee, "Morphology-Controlled Growth of ZnO Nanostructures Using Microwave Irradiation: from Basic to Complex Structures", *Journal of Physical Chemistry C*, Vol. 112, pp. 12769-12776, 2008.
- [9] R. Habibi, A.M. Rashidi, J.T. Daryan and A. Mohamad-ali-zadeh, "Study of the Rod-Like and Spherical Nano-ZnO Morphology on H_2S Removal from Natural Gas", *Applied Surface Science*, Vol. 257, pp. 434439, 2010.
- [10] Y. Wang, X. Li, N. Wang, X. Quan and Y. Chen, "Controllable Synthesis of ZnO Nanoflowers and Their Morphology-Dependent Photocatalytic Activities", *Separation and Purification Technology*, Vol. 62, pp. 727-732, 2008.
- [11] A.M. Peiro, C. Domingo, J. Peral, J. Domenech, E. Vigil, M.A. Hernandez-Fenollosa, M. Mollar, B. Mari and J.A. Aylon, "Nanostructured Zinc Oxide Films Grown From Microwave Activated Aqueous Solutions", *Thin Solid Films*, Vol. 483, pp. 79-83, 2005.
- [12] K. Hou, C. Li, W. Lei, X. Zhang, X. Yang, K. Qu, B. Wang, Z. Zhao and X.W. Sun, "Influence of Synthesis Temperature on ZnO Nanostructure Morphologies and Field Emission Properties", *Physica E*, Vol. 41, pp. 470-473, 2009.
- [13] Z. Fu, Z. Wang, B. Yang, Y. Yang, H. Yan and L. Xia, "Shape-Control of Nano-ZnO by Changing the Solvent", *Materials Letters*, Vol. 61, pp. 4832-4835, 2007.
- [14] Y. Chen, R. Yu, Q. Shi, J. Qin and F. Zheng: "Hydrothermal Synthesis of Hexagonal ZnO Clusters", *Materials Letters*, Vol. 61, pp. 4438-4441, 2007.
- [15] G.H. Lee, "Morphology Controlled Synthesis of ZnO Particles Through the Oxidation of Al-Zn Mixture", *Ceramics International*, Vol. 36, pp. 1871-1875, 2010.
- [16] M. Roozbehi, P. Sangpour, A. Khademi and A.Z. Moshfegh, "The Effect of Substrate Surface Roughness on ZnO Nanostructures Growth", *Applied Surface Science*, Vol. 257, pp. 3291-3297, 2011.
- [17] S.W. Park, O.S. Joo, K.D. Jung, H. Kim and S.H. Han, "Development of ZnO/ Al_2O_3 Catalyst for Reverse-Water-Gas-Shift Reaction of CAMERE (Carbon Dioxide Hydrogenation to Form Methanol Via a Reverse-Water-Gas-Shift Reaction) Process", *Applied Catalysis A*, Vol. 211, pp. 81-90, 2001.

- پی نوشت -

- 1- Support
- 2- Template
- 3- Substrate
- 4- Co-precipitation
- 5- Seed